

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

ДЕРЖАВНИЙ ЗАКЛАД

**“Південноукраїнський національний
педагогічний університет імені К. Д. Ушинського”**

кафедра філософії, соціології та менеджменту соціокультурної діяльності

МАТЕРІАЛИ

**VII Міжнародної наукової конференції студентів, молодих вчених та
науковців
«МЕТОДОЛОГІЯ ТА ТЕХНОЛОГІЯ СУЧАСНОГО ФІЛОСОФСЬКОГО
ПІЗНАННЯ»**

(Одеса, 23-24 травня 2024 року)

Одеса -2024

УДК: 1:403:316.6 (08)

Методологія та технологія сучасного філософського пізнання. Матеріали VII Міжнародної конференції студентів, молодих вчених та науковців (Одеса, 23-24 травня 2024 р.) 181 с.

Рецензенти:

Голубович Інна Володимирівна – доктор філософських наук, професор, завідувач кафедри філософії Одеського національного університету імені І. І. Мечнікова

Орленко Ірина Миколаївна - доктор філософії, завідувачка Одеського обласного ресурсного центру підтримки інклюзивної освіти КЗВО «Одеська академія безперервної освіти» Одеської обласної ради.

Збірник матеріалів VII Міжнародної конференції здобувачів вищої освіти і молодих учених «Методологія та технологія сучасного філософського пізнання» вміщує матеріали, які досліджують методологію сучасного пізнання; аналізують Голодомор-Геноцид-Холокост: проблема пізнання моральних складових розвитку XXI століття; показують трансформаційні процеси в сучасному суспільстві; розкривають сучасні підходи до вивчення цінностей та ціннісних орієнтацій; розглядають філософсько-освітні парадигми сучасного суспільства та філософію синергетики. Рекомендовано для науковців, педагогів, докторантів, аспірантів, студентів.

Ухвалено до друку та розповсюдження мережею інтернет вченою радою Державного закладу «Південноукраїнський державний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського» (протокол № 17 від 27 червня 2024 р.)

Освіта та культура мають критичне значення для розвитку особистості, допомагаючи їй знайти своє місце в суспільстві, розвивати свій потенціал та прагнути до досягнення високих цілей. Вони також відіграють важливу роль у суспільному розвитку, сприяючи формуванню громадянського суспільства, сприяючи збереженню культурної спадщини та традицій, а також сприяючи інтеграції та взаєморозумінню різних культур та народів.

Підсумовуючи, освіта та культура є невід'ємними елементами розвитку особистості та суспільства. Їх взаємозв'язок відіграє ключову роль у формуванні гармонійного індивіда, та соціуму взагалі. Освіта в умовах сьогодення має бути адаптована до сучасних культурних реалій, враховуючи швидкий розвиток технологій, глобалізацію, мультикультурне суспільство та зміни в цінностях. Модернізація системи освіти з урахуванням сучасних культурних реалій є необхідною для підготовки учнів до життя в сучасному світі, розвитку їхнього потенціалу та збереження культурного різноманіття суспільства.

Список використаної літератури:

1. Андрущенко В. П. Філософія освіти : навчальний посібник. – 2-ге видання. Київ : Вид-во НПУ імені М. П. Драгоманова, 2021. 348 с. Режим доступу:
URL:https://enpuir.npu.edu.ua/bitstream/handle/123456789/33916/Filosofia%20Osvity_2021.pdf
2. Герчанівська П. Е. Культурологія: Навч. посіб. для дистанційного навчання / За ред. В. І. Панченко. 2-ге вид., випр. і доп. Київ : Університет «Україна», 2006. 323 с.
3. Освіта в Україні. Режим доступу: URL: <https://w.wiki/9kmB>
4. Чорний І.П., Рошкулець Р.Г. Філософія. Навчальний посібник. Чернівці : Рута, 2008. 216 с.

СЕКЦІЯ 6. ФІЛОСОФІЯ СИНЕРГЕТИКИ

Єзерський Володимир Борисович, здобувач кафедри автомобільного транспорту та логістики Національного університету «Одеська політехніка»,
Гончарова Ольга Євгенівна, докторантка кафедри філософії, соціології та менеджменту соціокультурної діяльності ДЗ «Південноукраїнський національний університет імені К. Д. Ушинського, м. Одеса, Україна

ІМАНЕНТНА РЕАЛЬНІСТЬ ЛЮДСЬКОЇ СУТНОСТІ У ФЕНОМЕНАЛЬНІЙ ДІЙСНОСТІ У ПОСТСИНГУЛЯРНИХ УМОВАХ

***Cōgitō ergō sum** René Descartes /
«Пізнання – суть існування» Рене Декарт (1596)*

«Людина – сутність, що пізнає» Іммануїл Кант (род. 1724)

(22 квітня 2024 года виповнилося 300 років з дня народження великого мислителя!)

У сучасних умовах пізнання нерозривно пов'язане із технологічними засобами пізнання. У пізнанні неминуче бере участь комунікація. У зв'язку зі швидким зростанням технізації та цифровізації комунікаційне середовище суттєво змінилося, увійшовши до стадії постсингулярності. Утворилося постсингулярне технологічне середовище. **Метакомунікація стала нормою для ком'юніті.**

Технологічна сингулярність – це момент в історії людства, коли науково-технічний прогрес є настільки швидким і складним, що будь-які спроби координації, орієнтації та навігації людського інтелекту в досингулярних умовах є недієздатними у постсингулярних.

На основі чого нам очевидно, що технологічну сингулярність уже пройдено?

- швидкість та обсяг передачі інформації вийшли на раніше недоступні порядки;
- досягнуто безпрецедентні метакомунікаційні можливості (доступність, миттєвість, без витрат, легкість);
- ШІ-нейромережі надають миттєвий доступ до оцифрованої людської спадщини для вирішення задач будь-якої складності.

Якою є загроза непостановки питання про необхідність досягнення людської сингулярності?

Існуюча цивілізація знаходиться на етапі становлення нових норм та стандартів спілкування та відносин.

Проблема дослідження – необхідність кардинального перегляду комплементарності сучасних метакомунікаційних можливостей та адаптивних до них метакогнітивних навичок людської сутності з формування норми синергетичного взаємодії.

Завдання дослідження – трансформація сучасного пізнання в умови, щоб пройти точку/момент людської сингулярності.

Людська сингулярність – подія, після якої прогрес співробітництва та креації стає настільки багатовимірним, швидким і складним, що метакогнітивність, усвідомленість та синергетичність стають необхідною нормою для кожного та всіх.

Постійне збільшення вуглецевого сліду призвело до екологічної катастрофи. Один із прикладів цієї катастрофи – забруднення Світового Океану пластиком. За аналогією із пластиком відбувається катастрофічне забруднення НООСФЕРИ (цифрового Світового Океану) «інформаційним пластиком», який виробляють інформаційні соціальні мережі та штучний інтелект (ШІ).

Завдяки постсингулярному метакомунікаційному середовищу з'явилася можливість маніпулювати уявленнями кожної окремої людини. У «когнітивних війнах» машинні алгоритми виступають у ролі військових засобів розлюднення.

І, якщо ми не поставимо завдання, що нам потрібна співпраця та креація в багатовимірних та складних умовах, де є стан метакогнітивності, усвідомленості та синергетичності, то ми опинимося в умовах, коли «пластик» буде в голові кожного.

Ми перебуваємо у стані передлюдської сингулярності. Сингулярність – це короткострокова подія, трансгресивний перехід:

досингулярність – сингулярність – постсингулярність

Сьогодні необхідне розширення раціонального підходу до людської сутності: від суб'єктного до феноменального, тобто перехід від суб'єктно-об'єктних відносин до феноменальних. Для збереження людиномірності необхідне створення та гарантія несуперечливої єдності ірраціонального та раціонального і тим самим здійснення переходу до людини феноменальної.

Об'єкт – те, що пізнає суб'єкт; пізнане, що стало, ціле.

Суб'єкт – той, хто пізнає, мислить, впливає об'єкт; причина змін.

Феномен (пер. з грец. «*Явление*») – це предмет людського пізнання, його остаточно пізнати не можемо; наше уявлення у голові як образ чи концепт (все, що нам дається у ході спостереження).

Людина – це багатовимірне природне явище, що діє у чотирьох свободах: Спілкування, відносин, подій і територій. *Без регулювання Спілкування та Відносин самотійно у нас буде "пластик" у голові.*

Принципами організації проектного співробітництва у досингулярних технологічних умовах (вертикальна ієрархія) є:

- B2B – бізнес для бізнесу; - B2C – бізнес для клієнта; - B2G – бізнес для держави.

Принципи самоорганізації у постсингулярних умовах (прямі недомінаційні відносини між ком'юніті, природоподібна ієрархія):

- H2H – людина для людини/human to human; - H2HC – людина для HP (Human community); - HC2H; - HC2HC.

Ресурси, які ми маємо для вирішення цього питання: *синергетика, феноменальна методологія, 6-мірний просторово-часовий континуум Бартіні, Інтернет WEB3* (децентралізований ІТ; на платформі *blockchain* – повністю верифіковані транзакції; захищене зберігання та передача даних таким чином, що контент не відчужується від автора), *III, VI технологічний уклад – NBICSGP-конвергенція.*

Які ресурси ще потрібні?

Необхідні норми та стандарти *синергетичної взаємодії* згідно з формулою:

$$\{1\} + \{1\} > 3$$

Захистом від загрози втрати людяності та людиномірності може бути інший стиль комунікації. Якщо раніше синергетичне спілкування було як

можливе, то в постсингулярних технологічних умовах це має стати нормою і тоді ми говоримо про синергетичне пізнання.

Метакогнітивна синергетика. Метакогнітивність – увага до своєї мисленнєвої діяльності для вдосконалення пізнання можлива при гарантії наявності різноманітних позитивних зворотних зв'язків, самоорганізації, самоконтролю та самооцінки. Метакогнітивність ефективна у разі визнання своїх помилок та завдяки усвідомленню помилок відбувається вдосконалення своїх уявлень. Процес постійного уточнення власних уявлень необхідний для підвищення усвідомленості.

Для цього потрібно тримати у фокусі своєї уваги відкрите граничне питання: «Що є Людина?» І питати себе: Як я міркую? Як я ухвалюю рішення? Чому в голові виникають певні думки?

Для розвитку метакогнітивності важливо: - увага до ментальних процесів; - завдання питань; - створення палітри альтернативних відповідей.

Тоді за метакомунікації виникає не просто когнітивність, а метакогнітивність завдяки наявності позиції спостерігача. Пройшовши точку людської сингулярності, у нас з'явиться метакогнітивність як неминуча якість, метакогнітивна синергетика стане нормою. І тоді рівноважні баланси $\{1\} + \{1\} = 2$ розширяться до синергетичних балансів $\{1\} + \{1\} > 3$.

Зараз кожна людська особистість має можливість скористатися оцифрованою людською спадщиною. І кожна людина по-своєму взаємодіє з оцифрованою людською спадщиною через ШІ. І тим самим має можливість отримати самостійно конвенційне узгодження з людською спадщиною. І виходити в експертну комунікацію у принципово іншому статусі підготовки. Отже, відпадає необхідність шукати рівноважного балансу, а відразу в діалозі синергетично з'єднувати різні точки зору для виходу в нові горизонти.

Багатомірне право для деконцентрованих ком'юніті.

ПРАВО – гра у слова. Право – це танець кохання та волі.

Є два види права: IUS та LEX. Їх відмінності наведено у таблиці 1.

Таблиця 1.

IUS	LEX
Ius naturale природне право	Ius positivum позитивне право
правила Природи	система загальнообов'язкових норм, формалізованих державою
НОРМИ / ЗВИЧАЇ	ПРАВИЛА / ЗАКОНИ
САМО ідентифікація: - людина; - феномен	Ідентифікація: - громадянин; - суб'єкт; - фіз. особа; - юр. особа

Завдяки WEB3 вже створено: **DeFi** – децентралізовані фінанси та **GameFi** – невідчужуваність контенту від користувача.

Для забезпечення Права Багатовимірності **НЕОБХІДНО СТВОРИТИ:**

DeIus – цифрова територія деконцентрованих правових відносин на базі WEB3, де можлива реалізація «Багатомірного Права» та

IusPlay – ПРАВОВА ГРА.

Коли ми говоримо про **Багатовимірне Право**, то виникає питання: про яку **БАГАТОВИМІРНІСТЬ** йде мова?

Завдяки *smart*-технологіям вся рутинна робота переходить роботам, і в людини виникає завдання входу в *креаційну* (економіка творіння)/*креативну* (економіка творчості) економіку, де головною цінністю, що капіталізується, є «інші ідеї» (наднові – проривні), які неможливі без високоінтелектуальної діяльності. Високоінтелектуальна діяльність – це здатність породжувати інші ідеї, що відхиляються від традиційних схем мислення, швидко та ефективно здійснювати інтелектуальний прорив у вирішенні проблемних ситуацій.

Ядром «Багатовимірного Права» є нероздільність та незлитість чотирьох Прав: - «Право на мрію»; - "Право на гру"; - «Право на результат»; - "Право на помилку". Існуючі правові технології у сфері «Позитивного Права» сьогодні сфокусовані на праві на результат та відповідальність за помилку. Людина має право на свободу слова і свободу думки. Вони зафіксовані у «Загальній декларації прав людини», ухваленій резолюцією 217 А (III) Генеральної Асамблеї ООН від 10 грудня 1948 року. Текст Декларації є першим глобальним визначенням прав, які мають усі людські сутності, і складається з 30 статей.

Коли є право на мрію, тоді є право на гру, в якій людина матеріалізує мрію. Внаслідок чого виникає право на результат цієї гри та право на помилку – можливість обмежувати свою мрію.

Підвищення правосвідомості (чутливості до спілкування та відповідальності до відношення) сприяє зменшенню негативного «когнітивного сміття». Тобто, якщо раніше правосвідомість була ніби бажана, то сьогодні необхідно зробити так, щоб у нас з'явилося більш відповідальне ком'юніті та правосвідомість стала необхідною умовою входження до НС (Human Community) у результаті людської сингулярності.

І тоді нам потрібні інші Ігри, які допомагають сформувати та підвищувати правосвідомість. І тоді **IusPlay** – правова гра за умов **DeIus** (деконцентроване право). Пояснимо поняття **Game&Play**.

Game – це змагання (гра за точними правилами).

Play – це вільна гра.

В умовах постсингулярної метакомунікації нам необхідно підвищувати правосвідомість (чутливість до спілкування) і тоді когнітивні викиди зменшаться і ми перестанемо засмічувати «Інформаційний Океан».

Таким чином, зміст нашого дослідження виходить на новий порядок: *постсингулярна метакомунікація, деконцентровані глокальні ком'юніті,*

людська сингулярність, іманентна реальність, феноменальна дійсність, синергетичні взаємодії $\{1\} + \{1\} > 3$, метакогнітивна синергетика, багатовимірне право: *DeIus & IusPlay*, філософія людиномірності.

Основні принципи, які покладено в основу нового порядку, відбивають цінності, на які спираються актори у проектній взаємодії. З їхньою допомогою відбувається приземлення «нового» порядку. Зображаємо когнітивний граф у вигляді квадрата, де чотири слова розташовані у вершин і виражають цінності та чотири слова – на сторонах квадрата відображають відношення між цінностями. У проектній співтворчості на цьому етапі формуються початкові норми для вибудовування рівновеликих відносин. Метафорично принцип можна назвати «вушком для голки», в якому міститься портал, що з'єднає небо і землю.

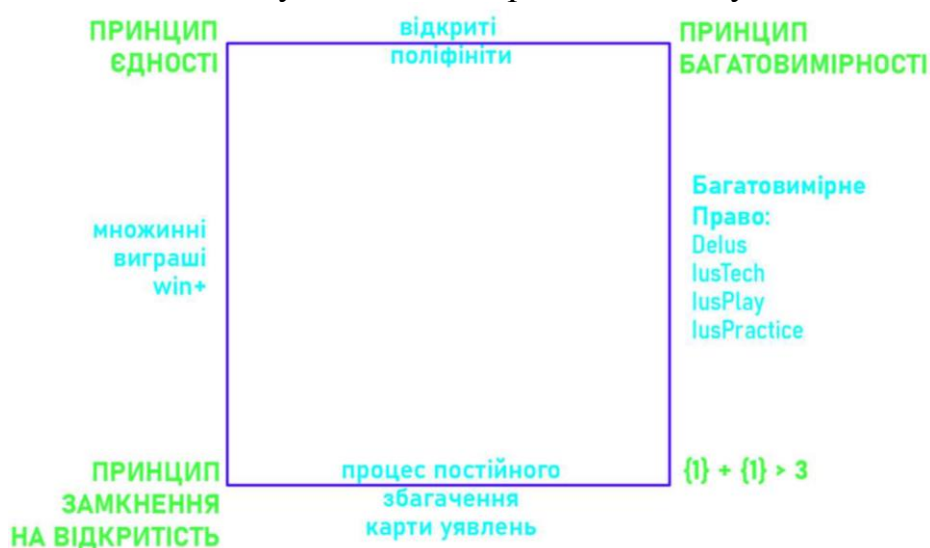

Рис. 1 – Граф принципів нового порядку

DeIus – це деконцентроване правове **цифрове середовище**, в якому відбувається багатомірне право.

Багатовимірне Право – це система, технологія.

IusTech – правова техніка, створення правових форм (паспорт, вимоги написання наукової статті/дисертації, договір, платіжне доручення тощо). Є ті, хто створюють правові форми і ті, хто користується ними залежно від правової майстерності.

IusPractice – **правова практика**.

IusPlay – **це правова гра** освоєння та застосування правового права.

А яка тепер співпраця може бути? Відповідь: **відкритий потік узгодження різних поглядів на Майбутнє**. Актуальність запровадження такого співробітництва підтверджується зміною технологічних укладів: VI технологічний уклад – NBCSGP-конвергенція та VII технологічний уклад – **пряме освоєння Майбутнього**. Якщо раніше більше вкладалося у розвиток машинних технологій, сьогодні ми приходимо до моменту, що необхідно вкладатися в людину та виводити її на новий рівень. І виникає не лінійний час, не лінійне Майбутнє, а багатовимірне Майбутнє і тому стоїть завдання –

несуперечливого *поєднання різних уявлень про Майбутнє*, а не конкуренція про одне Майбутнє. І тут ми виходимо до *суті VII технологічного укладу – прямого освоєння Майбутнього*. Тож яка тепер співпраця може бути?

Спочатку потрібно поставити запитання: **Що сьогодні є предметом нашої співпраці?** До індустріальної епохи, коли мешкали в селах, у людей базовим предметом співробітництва було сільське господарство. Коли почала розвиватися наука та індустріальне суспільство, предметом співробітництва став розвиток машин і технологій. Опинившись в інформаційному світі, предмет співпраці знову змінюється – і це сьогодні – **життя людини**. Не завжди життя кожної людини цінувалося однаково. Рабовласницький лад, феодалський, релігійна картина світу, наукова картина світу визначали різне ставлення до людського життя.

Сьогодні розвивається інклюзивне суспільство, коли кожен – цінний (інваліди на візках, дауні, діти індиго, гіперактивні та ін.) і ми підходимо до світу, коли людське життя стає цінністю. Декларація прав людини виникла через те, що людське життя цінне.

Наразі з'являється світ роботів, який може забезпечити людині розкішні умови. По суті, ШІ – це доступ до «речового лісу», хроніків Акаші та кожна людина може цим користуватися. Таким чином, ми опинилися у цих дивовижних постсингулярних технологічних умовах. І **предметом** нашого спілкування стає **життя людини**. А життя людини, щастя – це здатність реалізовувати своє призначення, покликання, місію і тоді *кожен має своє унікальне Майбутнє*. **Предметом нашої взаємодії стає майбутнє**. Тоді співпраця щодо Майбутнього стає відкритим потоком узгодження різних уявлень про Майбутнє. Отже, співпраця переходить із формату голосування до формату **«відкритого та потокового погодження»**.

Які перспективи нам доступні у разі нової форми співпраці? Відкривається новий обрій можливостей – вихід у *наступну людську постсингулярність*. Зараз ми знаходимося в періоді технологічної постсингулярності (VI технологічний уклад – NBCSGP-конвергенція) та досингулярності людської. І, створивши людську сингулярність, ми можемо вийти в постсингулярність людську – це якраз і є *VII технологічний уклад – пряме освоєння Майбутнього*. І сьогодні цим уже треба займатись.

Прогноз інших загроз – суттєво зростає відповідальність кожного за майбутнє людства як деконцентрованої антропоквантової мережі. Квантовий характер мислення та його масштабність у глокальних ком'юніті визначається енергією кванта соціальної комунікації та визначає поведінку людини та ком'юніті у багатовимірності та багатогранності реалізації авторських сценаріїв життя. Квантом соціальної комунікації є *етика* та *естетика* ядра суспільного договору.

Завдяки глобальній метакомунікації *психовіруси* та *когніпаразити* можуть поширюватися з величезною швидкістю і, якщо сьогодні вони вражають

локально, то в майбутньому вони можуть вразити все Людство глобально. Перебуваючи в Єдності з усім, ми можемо зруйнувати ВСЕ ВІДРАЗУ. Якщо сьогодні ми руйнуємо локально так чи інакше, то з виходом у Єдність з'являється можливість глобальної руйнації.

В якості виводів сутність тез представлена як об'ємна багатовимірна нелінійна структура з урахуванням Платонова тіла, де слова не є взаємозалежними одне від одного, а поєднуються одне з одним у багатовимірності.

Рис. 2 – Багатовимірна структура тез на базі Платонова тіла

Список використаної літератури

1. Гончарова О.Е. Вплив сучасних знань на здоров'я людини. / О.Е. Гончарова // II Міжнародна наукова конференція «ЛЮДИНА ЯК ЦІЛІСНІСТЬ: філософський, психологічний, медичний та юридичний полілог», 15 травня 2019 р. – О.: ОНМУ, №1/33, 2019. – С.71–72. <http://files.odmu.edu.ua/anthropology/2019/01/a191.pdf>

2. Гончарова О., Єзерський В. Маніфест цифрової етики інноваційного інтелекту. Південноукраїнські наукові студії: VI Всеукраїнської науково-практичної конференції студентів та молодих вчених (м. Одеса, 04-05 грудня, 2023 р.). С. 72-76.3. Гончарова О. Інтелектуальна освіта як основа креативної/творчої особистості / ПЕРСПЕКТИВИ. Соціально-політичний журнал / Засновник – Державний заклад «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського», Одеса: Видавничий дім «Гельветика», 2024. Випуск № 1. С. 198 – 204.

4. Гончарова О. Проблема зміни характеру взаємодії людини та машини в умовах інформаційної надмірності і експоненціального вдосконалення технічного середовища / О.Є. Гончарова // III Міжнародна наукова конференція

«ЛЮДИНА ЯК ЦІЛІСНІСТЬ: філософський, психологічний, медичний та юридичний полілог», 20 жовтня 2022 р. – О.: ОНМУ, №1/35, 2023. – С.75–79.

5. Гончарова О. ПСИХОСИНЕРГЕТИЧНІ СТРАТЕГІЇ У ЗАБЕЗПЕЧЕННІ НЕРУЙНІВНОЇ ВЗАЄМОДІЇ СИСТЕМ РІЗНОГО КЛАСУ СКЛАДНОСТІ НА ПРИКЛАДІ МЕТАСИСТЕМИ "ВОДІЙ~АВТОМОБІЛЬ – СЕРЕДОВИЩЕ" {{B}~[A]} –⟨C⟩/ Ольга Гончарова // *Матеріали VI Міжнародної наукової конференції студентів, молодих вчених та науковців «МЕТОДОЛОГІЯ ТА ТЕХНОЛОГІЯ СУЧАСНОГО ФІЛОСОФСЬКОГО ПІЗНАННЯ»* присвяченої 30-річчю створення кафедри філософії, соціології та менеджменту соціокультурної діяльності та 205-річчю Університету імені К.Д. Ушинського, Одеса, 20-21 травня 2022. – С. 95 – 98. <http://dspace.pdpu.edu.ua/handle/123456789/15294>

6. Єзерський В., Гончарова О. Концепт 12-мірної єдності соціокультурного середовища для самоорганізації спілкування та відносин у сильно нерівноважних станах. *V Міжнародна наукова конференція здобувачів вищої освіти, молодих вчених та науковців «Концепти соціокультурної трансформації сучасного суспільства»*, 25-26 травня 2023 року, Державний заклад «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського». С. 27-30.

7. Olga Honcharova. THE PROBLEM OF DIGITALIZATION IN THE ASPECT OF PSYCHOSYNERTICS: SAFETY AND NON-HUMAN DIMENSIONS OF SOCIAL REALITY / Irina Yershova-Babenko, Dina Kozobrodova, Anna Seliverstova, Olga Honcharova // INTERNATIONAL SCIENTIFIC CONFERENCE «THE DAYS OF SCIENCE OF THE FACULTY OF PHILOSOPHY – 2022», May 11-12, 2022 (ABSTRACTS) – Kyiv: Publishing centre «Kyiv University», 2022. – P. 408–417.

8. Goncharova O., Ezerskiy V. Paradigm of Difference: Person and Technology in the Conditions of Information Redundancy / Scientific Journal Applied Aspects of Information Technology. – № 01(02), 2019. – pp. 66–74, doi: 10.15276/aait.01.2018.5.

9. Honcharova O. THE GREAT WAR OF CIVILIZATION – THE WAR BETWEEN MACHINE ALGORITHMS (MA) AND HOMODOX / Olha Honcharova // INTERNATIONAL SCIENTIFIC CONFERENCE «THE DAYS OF SCIENCE OF THE FACULTY OF PHILOSOPHY-2023», May 11-12, 2023 (ABSTRACTS) – Kyiv: Publishing centre «Kyiv University», 2023. – P. 615 – 623.

10. Stovpets, O., Borinshtein, Y., Yershova-Babenko, I., Kozobrodova, D., Madi, H., & Honcharova, O. (2023). Digital technologies and human rights: challenges and opportunities. *Amazonia Investiga*, 12(72), 17-30. <https://doi.org/10.34069/AI/2023.72.12.2>

Єзерський Володимир Борисович, Гончарова Ольга Євгенівна ІМАНЕНТНА РЕАЛЬНІСТЬ ЛЮДСЬКОЇ СУТНОСТІ У ФЕНОМЕНАЛЬНІЙ ДІЙСНОСТІ У ПОСТСИНГУЛЯРНИХ УМОВАХ	164
Фільварська Валерія В'ячеславівна, Врайт Галина Яківна МЕТОДИ ОЦІНКИ СИНЕРГІЗМУ В КРОС-КАНАЛЬНОМУ МАРКЕТИНГУ	173